

Innsats

Idrettsutøvere blir sjelden populære ved å reise verden rundt, bo på hoteller og prate skitt om sine konkurrenter. Det er først når resultatene oppnås og pallplasseringene kommer jevnlig, at vi lar oss begeistre. Og når nasjonalsangen ljomer gjennom høytalerne, blir vi ett med landet, med bygda, med klubben og med utøveren. En identitet er skapt. Det er både vinneren og vi rundt henne/ham som vinner!

Men forut for resultatet ligger år med trening og slit. Forsakelser. Noen oppturer, men mest nedturer. Lange økter i sofaen med tvil og apati. Verkende lemmer og psykisk desperasjon. Men så er det noen som vet at dette er forløperen til suksessen. Perioden der de bare må, de bare må ut på treningsfeltet. Løpe bortgjemte stier i ensomhet; igjen og igjen og igjen. *Aldri gi opp. Tro på at de vil lykkes før eller siden.*

Partipolitisk arbeid har noe av det samme i seg. For å lykkes må vi ut på treningsfeltet. Vi blir ikke gode bare ved å ønske det. Vi får ikke resultater ved å sitte i sofaen og sløve eller dra på langdryge møter. Det må innsats til. Også vi må slite oss gjennom de eviglange øktene med slitsomt papirarbeid, møter og stands. Ensomme perioder med forberedelser. Tunge stunder der ingen har tro på oss; kanskje ikke vi selv en gang. Det er akkurat da vi må ha målene i sikte og jobbe hardt for å nå dem.

Tiden etter årsmøtet i 2016 har vært ei sammenhengende treningsøkt der PP-Akershus har satset knallhardt både på nyskaping og på rehabilitering, effektivisering og modernisering. Nyskaping i form av nye etiske retningslinjer og nytt program og nye lokalpartier; rehabilitering og effektivisering gjennom stimulans og informasjon til eksisterende partilag; modernisering ved forslag om endringer i vedtektenes styringsstrukturer. Det siste som en nødvendig tilpasning til endringer i samfunnet og partiets status på kort og lang sikt.

Noen av forslagene er tatt vel imot både i fylket og i landet for øvrig, men mye er falt på steingrunn. Særlig har «nyterne» i partiet funnet det både strevsomt og forstyrrende å måtte aktivisere seg for «saken»:

Vokse og søke politisk makt i kommunestyre, fylkesting og Storting.

Politisk makt til å kunne markedsføre våre program og synspunkt på en kraftfull måte i de foraene der det virkelig gjelder.

Vi står nå foran den siste treningsøkta før startskuddet smeller for valgkampen 2019: Landsmøtet.

I PP-Akershus gjorde vi de siste forberedelsene på årsmøtet nå i februar. Her vedtok vi forslag til en rekke vedtektsendringer som skulle tydeliggjøre og demokratisere de sentrale styringsorganene i partiet; som skulle tydeliggjøre ansvar, innsatsplikt og demokratiske prosesser. Forslagene er behandlet av Landsstyret og forkastet omtrent alle som ett. Uedle motiver og konspirasjonsteorier ble åpenlyst tillagt oss, og gammel skitt slengt mot oss fra nyterne. Da hjelper det lite at vi fikk støtte og godord fra «de store» som er blitt nettopp *det* ved innsats og hardt slit.

Dette setter PP-Akershus i en vanskelig situasjon.

- Skal vi bare gi oss og la humla suse sin virrende flukt mot undergangen?
- Skal vi se bort fra fellesskapet og konsentrere oss om Akershus og redde stumpene her?
- Hvor mye skal vi i det hele tatt jobbe for utviklingen av det nye fylkespartiet Viken?

Eller med andre ord:

Skal vi bare ene og alene konsentrere oss om arbeidet i Akershuskommunene og få inn flest mulig representanter i kommunepartistyrene og la de sentrale organene sørge for Viken og det som måtte komme av utfordringer der? Ja si det! *Jeg tror konsekvensene vil bli ille for fellesskapet.* En «kost-nytte-effekt» tilsier at vi må stå på!

Jeg har over tid brent for å klargjøre partiets profil gjennom etiske retningslinjer og program. Bidratt til økt bevissthet for våre programposter og forståelse av at rutiner og innsats er nødvendig for å nå målet: Bli et parti for svake grupper. Være en kraftfull hjelpeinstans for de som ikke når fram i kampen mot systemene.

Det har vært ei fantastisk tid på mange måter. Fellesskap er oppnådd. Glede over delresultater. Spesielt godt har det vært å oppleve lagånd og iherdig innsats fra mange. Vennskap er skapt, og jeg føler på mange måter at vi nærmet oss målene vi hadde satt oss om fellesskap og politisk makt og innflytelse, selv om det ennå er en lang vei å gå. Og, nå var det var bare finpussen igjen.

Landsstyremøtet var, som antydte foran, en negativ opplevelse. Direkte hets og anklager om mobbing var tungt å bære. Det samme var uttalelser om maktbegjær og illojalitet. Summen av dette samt påstander om konspirasjoner, ble vanskelig, og på de forberedende møtene i styret, ledergruppa og i landsmøtedelegasjonen må vi ta noen avgjørelser om framtiden. Ingen av oss skal måtte leve videre med usaklig hets og sjikane.

Til tross for uheldige erfaringer: Jeg tror på partiet og partiets framtid. Jeg tror partiet kan komme til å fatte noen gode vedtak på Landsmøtet og at vi vil komme styrket ut av en rimelig lang ørkenvandring.

Ole Kristian Fiksdal
Fylkespartileder PP-Akershus